

ропейська інтеграція: публічно-правові аспекти» (К., 2010), «Система органів виконавчої влади: правові проблеми вдосконалення організації та діяльності» (К., 2013), «Публічна адміністрація та громадяни: адміністративно-правове регулювання відносин» (К., 2017), «Актуальні проблеми публічного права» (К., 2017), «Державно-правове регулювання суспільних відносин в умовах нових глобалізаційних викликів: вітчизняні та міжнародні реалії» (К., 2018), у підручнику «Адміністративне право України. Академічний курс: Підручник у 2 т.», статей у Юридичній енциклопедії.

Значну частину життєвого шляху вона присвятила викладацькій діяльності в Київському університеті права Національної академії наук України (стаж-більше 14 років), здобувши повагу та визнання колег і студентів. Л.Є. Кисіль є членом робочої групи з напрацювання нової редакції Закону України «Про звернення громадян» Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнародних відносин Верховної Ради України; проекту Закону України «Про адміністративну процедуру» при Міністерстві юстиції України.

Наукові здобутки, активна громадська та педагогічна діяльність Л.Є. Кисіль відзначені Грамотою Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України за сумлінне і фахове виконання професійних обов'язків (2009 р.); Подякою Київського університету права НАН України за сумлінну працю, високу професійність, сприяння розбудові Університету та з нагоди 15 – річчя від дня створення КУП НАН України (2010 р.); Грамотою Президії НАН України, Президії Київського територіального відділення Малої академії наук учнівської молоді за підготовку членів Київської Малої академії наук учнівської молоді – переможців Всеукраїнського конкурсу – захисту науково-дослідницьких робіт учнів – членів Малої академії наук України (2011 р.); Грамотою Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України за сумлінне і фахове виконання професійних обов'язків (2014 р.); Подякою Київського університету права НАН України за сумлінну працю, особистий вагомий внесок у розбудову Київського університету права НАН України (2014 р.); Почесною грамотою Союзу юристів України за активну роботу та вагомий особистий внесок у розбудову правової держави, зміцнення законності і правопорядку (2015 р.).

Дирекція Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, колеги, друзі щиро вітають Людмилу Євгенівну Кисіль з днем народження та щиро бажають нових творчих злетів, міцного здоров'я та сімейного благополуччя.

ДО ЮВІЛЕЮ В'ЯЧЕСЛАВА ІВАНОВИЧА ОЛЕЩЕНКА

В'ячеслав Іванович Олещенко народився 2 липня 1953 р. у місті Полтаві. У 1970 р. він із золотою медаллю закінчив середню школу, вирішивши присвятити себе забезпеченню удосконалення відносин людини з природою, вступив до Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка на географічний факультет. Одразу активно долучився до наукової та громадської діяльності, вже на другому курсі очолив наукове студентське товариство факультету, постійно брав участь в експедиціях, наукових та навчальних подорожах.

Після завершення з відзнакою навчання в університеті був прийнятий до аспірантури. Дисертацію на тему «Аналіз організації геосистем з метою оптимізації охорони навколишнього природного середовища» на здобуття наукового ступеня кандидата географічних наук успішно захистив в Інституті географії НАН України.

По закінченні аспірантури був направлений на роботу до Державного комітету УРСР по охороні природи, де працював інспектором, а потім провідним інспектором Держінспекції по заповідниках та охороні тваринного світу. Вже тоді ним була обґрунтована необхідність визначення як особливого об'єкта правового регулювання природно-заповідного фонду, поєднавши в єдину систему території та об'єкти, що особливо охороняються, що було покладено в основу відповідної урядової постанови, а згодом деталізовано в прийнятих Держкомприроди нормативних актах.

За ці розробки та внесок у їх практичну реалізацію В. І. Олещенка відзначено срібною медаллю ВДНГ СРСР.

Згодом він здійснював підготовку практично всіх урядових актів того періоду стосовно нових і перспективних територій та об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, програм з організації наукових досліджень і спостережень на заповідних територіях. Узагальнивши ці та інші напрацювання, організував підготовку за участю провідних вчених, практиків та видання вперше в Україні Довідника по заповідній справі (1988) та реєстру «Природно-заповідний фонд Української РСР» (1989).

З 1985 р. працював помічником Голови Держкомприроди Діни Йосипівни Проценко, завдяки якій пройшов велику школу державної служби, формування відповідального ставлення до справи. З листопада 1988 р. В. І. Олещенко – керівник відділу (сектору) науки та міжнародного співробітництва цього Держкомітету, а з липня 1990 р. – старший, пізніше – головний консультант Комісії Верховної Ради України з питань екологічної політики. У цей час за безпосередньої участі В. І. Олещенка, разом з багатьма провідними вітчизняними та зарубіжними вченими й фахівцями, було сформовано та закріплено в законодавстві, насамперед у Законі України «Про охорону навколишнього природного середовища» (1991), основні положення сучасного екологічного права. У подальшому В. І. Олещенко брав безпосередню участь у розробленні проектів законів України «Про природно-заповідний фонд України», «Про екологічний аудит», «Про екологічну мережу», «Про врахування екологічних вимог у процесі приватизації», Програми перспективного розвитку заповідної справи.

У 1991–1996 рр. отримав другу вищу освіту в Національній юридичній академії України ім. Я. Мудрого, закінчивши з відзнакою яку у 1996 р., був запрошений на роботу до Адміністрації Президента України, де працював головним консультантом, завідувачем відділу, заступником, першим заступником Керівника Головної державно-правової служби Адміністрації (потім – Секретаріату) Президента України. Окрім екологічних питань, тут довелося займатися конституційним, адміністративним правом, забезпеченням реалізації норм Конституції України, формуванням засад функціонування державної влади, влади в Автономній Республіці Крим, місцевого самоврядування, адміністративної реформи, виборів та референдумів, державної регіональної політики, громадянства, міжнаціональних відносин. Працював з цих питань у складі числен-

них рад, комісій, робочих груп. Був учасником розроблення змін до Конституції України, опрацювання проекту Конституції Автономної Республіки Крим, виборчих законів, тривалого процесу розроблення та забезпечення ухвалення Закону України «Про Кабінет Міністрів України». Одним з найважливіших напрямів діяльності було опрацювання ухвалених Верховною Радою України законів та підготовка пропозицій щодо їх підписання чи застосування Президентом України права вето, підготовка конституційних подань та висновків для Конституційного Суду України, неодноразово представляв позицію Президента України у відповідних справах.

Працюючи на державній службі, постійно займався науковою та викладацькою діяльністю, має вчене звання доцент, завжди плідно співпрацював з науковими установами, стажувався у Кембриджському, Оксфордському, Де-Монт-фортському університетах (Велика Британія), Академії освітнього розвитку (США), у Європейській економічній комісії ООН, у Раді Європи, ЄС. Один з ініціаторів підготовки та видання Національного атласу України. У складі делегації України брав участь у 4-й Європейській конференції міністрів довкілля (м. Орхус, Данія, 1998). Представляв Україну у Комітеті старших посадових осіб з питань територіального планування Ради Європи.

У 2007 р. В. І. Олещенко перейшов на наукову роботу до Інституту держави і права ім. В. М. Корещього НАН України, де працює старшим науковим співробітником відділу проблем аграрного, земельного, екологічного та космічного права, директором Науково-дослідного центру енергетичного, ядерного та природоресурсного права, займається проблемами правового забезпечення збереження природного різноманіття та іншими проблемами екологічного права. У науковому доробку В. І. Олещенка понад 150 наукових публікацій з правових питань, виданих в Україні та за кордоном, включаючи монографічні, енциклопедичні, довідкові, освітні, а також коментарі законодавства.

В. І. Олещенко завжди щиро ділиться своїми знаннями та досвідом з колегами, насамперед з молодими науковцями. Його висока професійність і наукові здобутки, внесок у державотворення відзначені почесним званням «Заслужений юрист України» (2002), Державною премією України в галузі науки і техніки (2005), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2002), нагородами Національної академії наук України, Вищого адміністративного суду України, Головного управління державної служби, Асоціації міст України. Він двічі визнавався лауреатом Всеукраїнського конкурсу на краще професійне досягнення «Юрист року» у номінації юрист органів державної влади та органів місцевого самоврядування (1999, 2002). Є членом Українського географічного товариства, з 2004 р. – його віце-президент. Член Правління Українського центру сприяння розвитку публічно-приватного партнерства.

Колеги та друзі щиро вітають шановного ювіляра та бажають йому подальших творчих звершень та всьляких гараздів.

Н.Р. Малишева